

การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน ที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

A Study of English Learning Management Using Tales Affecting English Language Ability and Creativity of Grade Four Students

คันธารัตน์ อยู่สะอาด

สาขาวิชาการจัดการการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email : chompuminoz.ss501@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างโรงเรียนวัดประมุง (แจ่มราษฎร์รังสรรค์) และโรงเรียนวัดโพธิ์ทอง กลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนวัดประมุง (แจ่มราษฎร์รังสรรค์) และโรงเรียนวัดโพธิ์ทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยการสุ่มแบบเจาะจง จากนั้นจับฉลาก ได้กลุ่มทดลองคือ นักเรียนโรงเรียนวัดประมุง (แจ่มราษฎร์รังสรรค์) 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน กลุ่มควบคุมคือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ทอง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ 24 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัด ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้แผนแบบการวิจัยแบบสองกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ, ความคิดสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ, นิทาน

Abstract

The purposes of this research were to compare English language ability and creativity of Grade four student between Wat Pramung (Chamrajransan) School and Wat Phothong School. The samples were Grade four students at Wat Pramung (Chamrajransan) School and Wat Phothong School in the second semester of academic years 2015 by using purposive sampling after that drawn by lots. The experimental group was students of Wat Pramung (Chamrajransan) School from 1 class consisted of 20 Grade four students taught by

using tales. The controlled group was students of Wat Phothong School from 1 class consisted of 20 Grade four students taught by using traditional method. The duration of experiment was 24 hours. The instruments were comprised of lesson plans using tales, lesson plans using traditional method, a test on an ability of use English and a test on creative thinking by using pretest and posttest. The data were analyzed by MANAVO. The finding revealed as follows : English language ability and creative thinking of students taught by using tales higher than controlled group taught by traditional method at the significant level of .01

Keywords: English language ability, Creativity, English learning management, Tale

1. บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ [1]

ปัจจุบันปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาพบว่า คุณภาพในการเรียนการสอนใน

ระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในปีการศึกษา 2557 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประมง (แจ่มราษฎร์รังสรรค์) ได้คะแนนในวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 22.50 [2] ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนระดับประเทศคือ 36.02

การจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษจัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญกับเทคนิควิธีการที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเลือกใช้วิธีสอนหรือการเลือกใช้สื่อแต่ละชนิดนั้นควรจะต้องเลือกให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและเหมาะสมกับ เนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก ในบรรดาการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายนั้น นิทานน่าจะส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เพราะนิทานมักจะมีเรื่องราวที่น่าสนใจ มีคำศัพท์และประโยคมากมาย ซึ่งถือว่าเป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาที่ดี [3] นอกจากความเพลิดเพลินแล้วนิทานยังเป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตที่สำคัญและสังขรณ์ต่าง ๆ นิทานส่งเสริมการอ่านได้ดี เพราะช่วยกระตุ้นความอยากอ่าน เป็นแรงกระตุ้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา การเพิ่มพูนศัพท์ ประสบการณ์ และจินตนาการ การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน จัดเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถเพิ่มความสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีงาม

นิทานยังทำให้นักเรียน เกิดจินตนาการ สร้างความสุข และตัวละครในนิทานยังเป็นเหมือนเพื่อนของเด็ก ๆ ด้วย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ จึงได้กำหนดให้สมรรถนะสำคัญ ข้อ 2 คือ ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม [1]

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในตัวนักเรียนนั้นอยู่ที่เทคนิควิธีการสอนของครูซึ่งวิธีการสอนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ก็มีเพียงบางวิธีเท่านั้นขึ้นอยู่กับครูที่จะเลือกใช้เทคนิคและวิธีสอนที่ กระตุ้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กให้งอกงามขึ้นมา [4]

การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นวิธีการอย่างหนึ่งซึ่งจะส่งเสริม พัฒนาการทางด้านความคิดของเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ให้ความสุข สนุกสนาน เป็นความรู้ที่เด็ก ได้โดยไม่รู้ตัว และนิทานทำให้มนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ในระดับหนึ่งตามศักยภาพ ตลอดจนนิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ของเด็ก ดังนั้นเมื่อเด็กฟังนิทานแล้วเด็กจะสามารถที่จะวาดภาพในความคิดของตนเองได้ ซึ่งเมื่อเด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ เด็กจะถ่ายทอดความคิดของเขาออกมาโดยการวาดภาพเป็นการเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก เป็นการกระตุ้นให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น [5]

การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้เด็กเป็นผู้สร้างความคิดสร้างสรรค์ได้ใช้ประสบการณ์เดิมของตน เชื่อมโยงกับจินตนาการที่เกิดขึ้นสู่การคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องราว จนในที่สุดสามารถนำความคิดสร้างสรรค์เล่าหรือวาดภาพเป็นเรื่องราวได้ด้วยตนเอง จึงถือว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดเด็กเป็นสำคัญตอบสนองต่อความสนใจ

และความแตกต่างระหว่างเด็ก การจัดกิจกรรมแบบนี้จะส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน การเขียน และการเล่าเรื่องราว การวาดภาพตามความคิดของเด็ก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 188 โรงเรียน จำนวน 215 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 4,096 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประมง (แจ่มราษฎร์รังสรรค์) และโรงเรียนวัดโพธิ์ทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยการสุ่มแบบเจาะจง จากนั้นจับฉลาก ได้กลุ่มทดลองคือ นักเรียนโรงเรียนวัดประมง (แจ่มราษฎร์รังสรรค์) 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน ซึ่งมีกระบวนการสอน 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนศัพท์ ขั้นฟังและอ่านนิทาน ขั้นสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขั้นสรุปผลและขั้นสร้างหนังสือนิทาน กลุ่มควบคุมคือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ทอง 1 ห้องเรียน

จำนวน 20 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งมีกระบวนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนและขั้นสรุป ระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ 24 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ คุณภาพของเครื่องมืออยู่ระหว่าง .47-.89 และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย 7 ชุดกิจกรรม แบบทดสอบเป็นอัตนัย คุณภาพของเครื่องมืออยู่ที่ .85 โดยใช้แผนแบบการวิจัยแบบสองกลุ่ม สอบก่อนสอบหลัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนหลายตัวแปร

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

4.2.2 ความคิดสร้างสรรค์

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variances) MANOVA

6. ผลการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานมีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิด

สร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การทดสอบความเหมือนของเมทริกซ์ค่าแปรปรวนร่วมของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

Box's M	F	df 1	df 2	Sig.
10.23	3.21	3	259920.0	.02

จากตาราง 1 พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน

ตารางที่ 2 การทดสอบความเหมือนของเมทริกซ์ ค่าแปรปรวนร่วมของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

Box's M	F	df 1	df 2	Sig.
1.72	.54	3	259920.0	.65

จากตาราง 2 พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าผลของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ นิทานที่มีผลต่อ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลเป็น 2 ประเด็น คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ ได้ดังนี้

7.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของสวิตซ์ มูลค้ำและอรัญ มูลค้ำ [6] ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นำนิทานมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การนำนิทานมาใช้เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีสมาธิมากขึ้น นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ผ่อนคลาย มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความคิดรวบยอดใหม่ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุเมธธา วงษ์สวัสดิ์ [7] ที่ได้ศึกษาการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมณนทรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตนาวลี ทรายมูล [3] ที่ได้ศึกษาการใช้นิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ความรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้นิทานสูงขึ้นและอยู่ในระดับพอใช้ ความรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้นิทานสูงขึ้นอยู่ในระดับดีและสอดคล้องกับผลการวิจัยของอมรลักษณ์ สัพโส [8] ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านค้อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ซึ่งพบว่า คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.52 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของแสงจันทร์ กล่อม [9] ที่ได้ศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้นิทาน พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งรวี ปัญญาแก้ว [10] ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงชันหลังการเรียนกิจกรรมเล่านิทาน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการนำนิทานมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะฟังเรื่องเล่า ประกอบกับหนังสือนิทานมีตัวหนังสือที่อ่านง่าย เนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีรูปภาพประกอบ มีสีสันที่สวยงาม นักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกันช่วยกันอ่านและเล่านิทานในส่วนของตนเอง ได้มีโอกาสแสดงบทบาทสมมติเป็นกลุ่ม ได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น พฤติกรรมของตัวละคร เหตุการณ์ในเรื่อง นักเรียนได้สร้างหนังสือนิทานของตนเองร่วมกัน ซึ่งทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

7.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทอร์แรนซ์ (อ้างถึงในพรธนิภา เจริญทวี) [11] นักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกัน ที่ทำการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์กับการเรียนการสอนว่าการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้เน้นที่ตัวนักเรียน เช่น ส่งเสริมให้เด็กสนใจ เอาใจใส่ต่อความคิดแปลก ๆ ของเด็ก แสดงเน้นให้เด็กเห็นคุณค่า ของความคิดของเด็กและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์รวมทั้งกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตัวเอง และแสดงว่าขณะที่เด็กได้ร่วมกิจกรรมเด็กได้รับการพัฒนาที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ จึงมีผลให้เด็กมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ ปริบูรณ์ (อ้างถึงในชนิสรา พระสุรภักษ์) [12] ที่กล่าวไว้ว่า การเล่านิทานเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพในการชักจูงผู้เรียนให้คล้อยตาม เป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน เป็นตัวกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกอันเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งรวี ปัญญาแก้ว [10] ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ความรู้ศัพท์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา พบว่า ความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นหลังการเรียนกิจกรรมเล่านิทาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุพิน วิสัย [13] ที่ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการวาดภาพและโปรแกรมการฟังนิทานที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการวาดภาพ และนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการฟังนิทาน มีความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเนื่อน้อง สนับบุญ (อ้างถึงในชนิสรา พระสุรภักษ์) [12] พบว่าคุณค่าของการเล่า

นิทานช่วยพัฒนาการทางภาษาส่งเสริมความคิดและจินตนาการ อันเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ต่าง ๆ ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคมและจิตใจ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ได้แก่ นักเรียนได้ทำงานกลุ่มช่วยกันอ่านและเล่านิทานในส่วนของตนเองได้มีโอกาสแสดงบทบาทสมมติเป็นกลุ่มได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น พฤติกรรมของตัวละคร เหตุการณ์ในเรื่อง การสร้างหนังสือนิทานร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีโอกาสที่จะได้แสดงความคิดสร้างสรรค์จากการวาดภาพระบายสี กิจกรรมนี้นักเรียนจะมีความสุขสนุกสนานเพราะนักเรียนสามารถออกแบบหน้าปก รูปเล่มและระบายสีได้ตามจินตนาการของตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละขั้นตอน ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองได้อย่างเต็มที่ นักเรียนมีความตื่นตัวในการร่วมกิจกรรมและแสดงออกทางความคิดที่หลากหลาย สามารถคิดหาวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาหนังสือนิทานของกลุ่มตนเองให้มีความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างสนุกสนานเกิดความร่วมมือระหว่างกัน นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ผลงานได้ดีขึ้นซึ่งทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 ก่อนนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ อย่างละเอียดชัดเจนและปรับให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

8.1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถหากิจกรรมอื่นๆให้นักเรียนทำได้อย่างหลากหลาย อาจจะให้เป็นรายบุคคล จับคู่ทำด้วยกันหรือทำเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ และนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

8.1.3 สำหรับผู้สอนที่ไม่มีความถนัดในการเล่านิทานแต่มีความประสงค์ที่จะใช้การเล่านิทานในการจัดการเรียนรู้ สามารถให้นักเรียนฟังและชมการเล่านิทานจากสื่อต่าง ๆ ได้ เช่น ฟังและชมจากซีดี อินเทอร์เน็ต เป็นต้น วิธีการนี้นักเรียนไม่เพียงแต่จะได้ฟังนิทานและได้รับประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนยังได้ฝึกการฟังในอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งจำเป็นต่อการสื่อสารและการเรียนภาษาด้วย

8.1.4 ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายทันสมัย และเหมาะสมกับนักเรียน ตลอดจนจนใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์มี ความสนใจในบทเรียนและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

8.1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานไปเป็นหลักพิจารณากำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานไปใช้ ตลอดจนนิเทศภายในชั้นเรียน มีการติดตามผล กำกับ ให้คำปรึกษาและดูแลอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรสนับสนุนด้านการจัดสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้

8.1.6 สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ควรกำหนดนโยบายหรือกำหนดแผนงาน การจัดอบรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อเป็นทางเลือกการจัดการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ออกของนักเรียนให้กับครูผู้สอน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานกับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น เช่นการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป การจัดการเรียนรู้โดยเกมและใช้สถานการณ์จำลอง การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์

8.2.2 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานกับตัวแปรตามที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

8.2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยม

9. เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ, “หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551”, กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2552.
- [2] สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2558, สืบค้นจาก <http://www.niets.or.th>.
- [3] รัตนาวลี ทราญมูล, “การใช้นิทานเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่าน ความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษและตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”, วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.
- [4] ประไพพิศ แก้วดอนรี, “ผลการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”, ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.

- [5] สิริวรรณ ฤทธิสาร, “การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่ใช้วิธีการสอนแบบการ จัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบภาพและวิธีการสอนแบบปกติ”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2550.
- [6] สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, “วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ”, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2545.
- [7] สมณฑา วงษ์สวัสดิ์, “การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมนนทบุรี กรุงเทพมหานคร”, สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.
- [8] อมรลักษณ์ สัพโส, “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
- [9] แสงจันทร์ กะลาม, “ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้นิทาน”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- [10] รุ่งรวี ปัญญาแก้ว, “การใช้กิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ความรู้คำศัพท์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- [11] พรรณีภา เจริญทวี, “ผลของการจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่นนิทานที่มีต่อพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย”, ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2554.
- [12] ชนิสรา พระสุรักษ์, “ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบกิจกรรมศิลปะ”, ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- [13] ยุพิน วัลย์, “ผลของโปรแกรมการวาดภาพและโปรแกรมการฟังนิทานที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.